

Arrest

nr. 220 413 van 26 april 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN BEURDEN
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 24 januari 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 14 januari 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies L), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 14 januari 2019.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. 215 652 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 24 januari 2019, waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt bevolen.

Gelet op de beschikking van 1 april 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. ACHAOU, die *loco* advocaat M. VAN BEURDEN verschijnt voor de verzoekende partij en van N. ONRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, wordt op 10 mei 2018 aangetroffen in illegaal verblijf. Er wordt een administratief verslag illegaal verblijf opgesteld.

Op 10 mei 2018 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 14 mei 2018 wordt opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker gegeven (bijlage 13).

Op 14 mei 2018 wordt aan verzoeker ook een inreisverbod gegeven (bijlage 13sexies).

Uit een Eurodac-hit blijkt dat verzoeker op 5 september 2017 geregistreerd werd in Italië.

Op 6, 17, 19, 24, 31 juli 2018 wordt verzoeker opnieuw aangetroffen in illegaal verblijf, er worden administratieve rapporten opgesteld.

Op 1 augustus 2018 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 6 augustus 2018 wordt verzoeker opnieuw aangetroffen in illegaal verblijf, er wordt een administratief rapport opgesteld.

Op 7 augustus 2018 deelt de Dienst Voogdij mee dat uit het medisch onderzoek is gebleken dat verzoeker meer dan achttien jaar oud is en dat de plaatsing onder de hoede door de Dienst Voogdij van rechtswege vervalt.

Op 11 augustus 2018 wordt het bevel om het grondgebied te verlaten van 1 augustus 2018 herbevestigd.

Op 23 augustus 2018 wordt verzoeker opnieuw aangetroffen in illegaal verblijf, er wordt een administratief rapport opgesteld.

Op 24 augustus 2018 wordt aan verzoeker opnieuw een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 13 januari 2019 wordt verzoeker opnieuw aangetroffen in illegaal verblijf, er wordt een administratief rapport opgesteld.

Op 14 januari 2019 wordt verzoeker gehoord.

Op 14 januari 2019 wordt aan verzoeker een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies L). Dit is de bestreden beslissing:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten:

naam: A. A.

voornaam: M.

geboortedatum: (...) 2002

geboorteplaats: PALESTINA

nationaliteit: Palestina

In voorkomend geval, ALIAS: N. M. (...) 2002

Betrokkene onderging een botscanonderzoek waaruit blijkt dat hij meerderjarig is.

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de politiezone van Brugge op 14/01/2019 en werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

- 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene werd gehoord op 14/01/2019 door de politiezone van Brugge en verklaart in België te zijn op omdat hij op doorreis is naar Engeland. Hij verklaart niet terug te keren naar zijn land van herkomst omwille van de oorlog tussen Israël en Palestina. Betrokkene verklaart geen gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Betrokkene kan geen enkel bewijs voorleggen om zijn verklaringen concreet te maken. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 12/01/2019 in België te verblijven maar kan dit niet aantonen.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf[verwijdering of teruggedrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene maakt gebruik van meerdere identiteiten. Bovendien beweerde hij minderjarig te zijn maar een botscan uitgevoerd door de dienst Voogdij op 25/07/2018 stelt vast dat betrokkene meerderjarig is. Betrokkene probeert onze diensten te misleiden.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten waarvan het meest recente hem betekend werd op 24/08/2018. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Terugleiding naar de grens

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de politiezone van Brugge op 14/01/2019 en werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 12/01/2019 in België te verblijven maar kan dit niet aantonen.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of teruggedrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene maakt gebruik van meerdere identiteiten. Bovendien beweerde hij minderjarig te zijn maar een botscan uitgevoerd door de dienst Voogdij op 25/07/2018 stelt vast dat betrokkene meerderjarig is. Betrokkene probeert onze diensten te misleiden.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten waarvan het meest recente hem betekend werd op 24/08/2018. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Betrokkene werd gehoord op 14/01/2019 door de politiezone van Brugge en verklaart in België te zijn op omdat hij op doorreis is naar Engeland. Hij verklaart niet terug te keren naar zijn land van herkomst omwille van de oorlog tussen Israël en Palestina. Betrokkene verklaart geen gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben.

Betrokkene is niet in het bezit van documenten, bijgevolg dient zijn nationaliteit bepaald te worden.

De grens waarnaar betrokkene zal worden teruggeleid, zal worden bepaald in een beslissing tot vaststelling van de grens, nadat de nationaliteit vaststaat en het risico op schending van artikel 3 EVRM werd onderzocht. Tegen deze beslissing kan een schorsend beroep bij de RVV ingesteld worden.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst. Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 12/01/2019 in België te verblijven maar kan dit niet aantonen.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terughrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene maakt gebruik van meerdere identiteiten. Bovendien beweerde hij minderjarig te zijn maar een botscan uitgevoerd door de dienst Voogdij op 25/07/2018 stelt vast dat betrokkene meerderjarig is. Betrokkene probeert onze diensten te misleiden.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten waarvan het meest recente hem betekend werd op 24/08/2018. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing. Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken teneinde de grens te bepalen.

(...)"

Op 15 januari 2019 wordt een beslissing genomen tot het vasthouden in een welbepaalde plaats om de verantwoordelijke lidstaat te bepalen.

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/81, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verwerende partij werd op 28 januari 2019 in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen. De laatst nuttige dag om de nota en het administratief dossier in te dienen was 5 februari 2019.

Er werd geen nota ingediend maar wel een administratief dossier.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Uit informatie verschaft door de verwerende partij ter zitting van 24 april 2019 blijkt dat de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, op 25 maart 2019 een besluit genomen heeft tot overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat met beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat. Ter zitting van 24 april 2019 legt de verwerende partij een kopie neer van dit besluit, waaruit blijkt dat Italië de verantwoordelijke lidstaat is. De advocaat van de verzoekende partij neemt kennis van dit besluit dat aan verzoeker ter kennis gebracht werd op 26 maart 2019 en gedraagt zich naar de wijsheid.

3.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

Gevraagd naar het belang dat verzoeker nog zou hebben in deze zaak, gedraagt de advocaat van verzoeker zich naar de wijsheid.

3.3. Het wordt niet betwist dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten met terugleiding naar de grens (bijlage 13septies) *in casu* moet worden beschouwd als een terugkeerbesluit en een verwijderingsbesluit in de zin van de Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (hierna: de Terugkeerrichtlijn).

Het bestreden bevel met terugleiding is in rechte gegrond op artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt op haar beurt de omzetting van artikel 6, lid 1 van de Terugkeerrichtlijn. Verder blijkt geenszins dat met het bestreden bevel met terugleiding een overdracht wordt beoogd naar een verantwoordelijke lidstaat zoals bepaald in de Verordening 604/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale

bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin III-Verordening).

Het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten met terugleiding kadert in tegendeel volledig in en is beperkt tot een terugkeerprocedure zoals voorzien in de Terugkeerrichtlijn.

Met het nemen van het bestreden bevel met terugleiding heeft de verwerende partij bijgevolg uitvoering gegeven aan het Unierecht. De Raad is bijgevolg, in het kader van de beginselen van voorrang en volle werking van het Unierecht, ertoe gehouden om de relevante nationale bepalingen en regelingen conform het Unierecht uit te leggen.

Het opzet van de Terugkeerrichtlijn bestaat erin illegaal verblijvende derdelanders vrijwillig dan wel gedwongen te laten terugkeren naar ofwel hun land van herkomst, ofwel een derde land van doorreis overeenkomstig communautaire of bilaterale overnameovereenkomsten of andere regelingen, ofwel een ander derde land waarnaar de derdelander besluit vrijwillig terug te keren en waar deze wordt toegelaten (zie artikel 3, leden 3 en 4 van de Terugkeerrichtlijn alsook artikel 1, leden 5 en 6 van de vreemdelingenwet).

Het terugsturen van een illegaal verblijvende derdelander naar een andere lidstaat kan op grond van het Unierecht niet als terugkeer worden beschouwd. In uitzonderingsgevallen bestaan hier echter wel mogelijkheden voor op grond van bilaterale overnameovereenkomsten of op grond van de Dublinregels (Zie Terugkeerhandboek, p.8, zoals opgenomen in de aanbeveling (EU) 2017/2338 van de Commissie van 16 november 2017 tot vaststelling van een gemeenschappelijk "terugkeerhandboek" voor gebruik door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten bij de uitvoering van terugkeergeregelde taken (Pb.L. 19 december 2017, afl. 339, 126).

De Terugkeerrichtlijn die dateert van 2008 vermeldt niet uitdrukkelijk wat er moet gebeuren wanneer een lidstaat gebruik wil maken van de door de Dublin III-Verordening geboden mogelijkheid een andere lidstaat te verzoeken een illegaal verblijvende derdelander terug te nemen. In de Dublin III-Verordening van 2013 wordt daarentegen het een en ander wel uitdrukkelijk geregeld en zijn duidelijke regels vastgelegd die bepalen wanneer de Terugkeerrichtlijn en de Dublin III-Verordening van toepassing zijn.

Er wordt niet betwist dat op 25 maart 2019 een besluit werd genomen tot overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat met beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat in het kader van de Dublin III-Verordening. De verwerende partij kan er niet meer voor opteren een terugkeerbesluit en een verwijderingsbesluit te nemen in toepassing van de Terugkeerrichtlijn (RvS Nederland 24 januari 2013, nr. 201207445/1/V3, RvS Nederland 1 maart 2013, nr. 201207724/1/V3, Terugkeerhandboek van de Europese Commissie p. 27-29).

In deze situatie prevaleert immers de Dublin III-Verordening als *lex specialis* boven de Terugkeerrichtlijn. In het Terugkeerhandboek wordt dit als volgt uitgelegd: *"In dit geval is de Dublinverordening van toepassing op basis van het onderliggende beginsel dat iedere onderdaan van een derde land die een asielerzoek indient in een van de lidstaten, zijn of haar behoefte aan internationale bescherming volledig door één lidstaat moet laten beoordelen. Een lidstaat kan deze onderdaan van een derde land niet naar een derde land terugsturen; in plaats daarvan kan hij deze onderdaan alleen naar de op grond van de Dublinverordening verantwoordelijke lidstaat sturen, die zijn of haar verzoek moet beoordelen."* (p. 28).

De toepassing van de Dublin III-Verordening sluit bijgevolg een terugkeer in de zin van de Terugkeerrichtlijn uit.

Er kan niet worden betwist dat het besluit van 25 maart 2019 genomen is in het kader van de Dublin III-Verordening.

Gelet op wat voorafgaat stelt de Raad vast dat de verwerende partij bij het nemen van de voornoemde beslissing van 25 maart 2019 meteen ook minstens impliciet doch zeker heeft beslist om het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten en de bijbehorende beslissing tot terugleiding naar de grens op te heffen.

Dat in de beslissing van 25 maart 2019 niet uitdrukkelijk wordt gesteld dat de bijlage 13 *septies* van 14 januari 2019 is opgeheven, doet geen afbreuk aan het feit dat het nemen van een nieuwe beslissing ook minstens impliciet, doch zeker, de opheffing kan inhouden van een eerdere beslissing die volgens het toepasselijke Unierecht incompatibel is met deze nieuwe beslissing, *quod in casu*.

3.4. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing minstens impliciet doch zeker is opgeheven door het nemen van een beslissing in het kader van de Dublin III-procedure. Het beroep is onontvankelijk wegens gebrek aan belang.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend negentien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET